

4. uskrsna nedjelja A

*Gospodin je pastir moj:
ni u čem ja ne oskudijevam! (Ps 23,1)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 2,14a.36-41

Na dan Pedesetnice Petar zajedno s jedanaestoricom ustade, podiže glas i prozbori:

"Pouzdano neka znade sav dom Izraelov da je toga Isusa kojega vi razapeste Bog učinio i Gospodinom i Kristom."

Kad su to čuli, duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: "Što nam je činiti, braćo?" Petar će im: "Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oproste grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga. Ta za vas je ovo obećanje i za djecu vašu i za sve one izdaleka, koje pozove Gospodin Bog naš."

I mnogim je drugim riječima još svjedočio i hrabrio ih: "Spasite se od naraštaja ovog opakog!" I oni prigrliše riječ njegovu i krstiše se te im se u onaj dan pridruži oko tri tisuće duša.

Drugo čitanje

1. Petrova 2,20b-25

Ljubljeni! Ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo. Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da idete stopama njegovim; on koji grijeha ne učini nit mu usta prijevaru izustiše; on koji na uvodu nije uvredom uzvraćao i mučen nije prijetio, prepustajući to Sucu pravednom; on koji u tijelu svom grijeha naše ponese na drvo da umrijevi grijesima pravednosti živimo; on čijom se modricom izliječiste. Doista, poput ovaca lutaste, ali se sada obratiste k pastiru i čuvaru duša svojih.

U ono vrijeme reče Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčnjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. Za tuđincem, dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju."

Isus im kaza tu prispopobu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati.

Stoga im Isus ponovno reče:

"Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcama. Svi koji dođoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušaše. Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti. Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju."

Za razmišljanje

Slika dobrog pastira, prikazana u današnjem evanđelju u toliko različitim aspekata, nema na sebi ništa od kiča i sentimentalnog. Pastiri su u židovskom kulturnom krugu bili zaista važne osobe. Nosili su naime čitavo breme odgovornosti za stada, od kojih je ovisila dobrobit naroda. Morali su se zato brinuti, da ovce i u sušnim i neplodnim područjima dođu do trave i vode. Čuvali su ih od divljih zvijeri, kradljivaca i lopova i ponekad i životom plaćali svoj čin. Ako su bili nepovjerljivi, na životu ne bi dugo ostale ni životinje, ni njihov posjednik. Na osnovu tih iskustava i tih životnih uvjeta razumljivo je, da je slika dobrog pastira već za starozavjetni narod bila izraz Božjeg djelovanja, koji poput dobrog pastira brani i drži skupa stado Izrael.

Za mladu je Crkvu Uskrsli Gospodin bio takav pastir. On je dao svoj život, kako bi postao pravi izvor života svog naroda. U slikama današnjeg djela Svetoga pisma on ima dvostruku ulogu: s jedne je strane vrata, s druge pastir, koji čuva ovce od zla.

Zlo, koje danas prijeti Crkvi, pokazuje se u raznovrsnim obličjima: okruženi smo običajima, pravilima i zabranama, važnima radi samih sebe, a ne zbog ljubavi prema Kristu. Sapinju nas veze na strukture i ideologije. Gurui i glasni propovjednici otežavaju nam čuti pastirov glas. Uprkos tome i danas стоји Isus kao dobar pastir, koji nam donosi istinsko oslobođenje, jer se u njemu ne vežemo na jednu ideologiju, već na jednu osobu, koja je izvor prave spoznaje i prave slobode. Isus nam nudi, da nam bude pastir k Ocu. S njime možemo ići u život na odrastao i odgovorniji način, jer imamo s nama nekoga, čiji glas i u buci različitih previranja jasno raspoznaјemo. Jer "za slobodu nas je Krist otkupio." (Gal 5,1)